

వివేకం

పరిశీలనగా చూసాడు.

చాల చిన్న పిల్ల. పదహారు పదిపాదేళ్ళ కన్నా ఎక్కువ వయసుండదు.

ముఖం లేతగా అమాయకంగా ఉంది.

అతనికి జాలేసింది. నిజంగా ఆ క్షణంలో అతనికి జాలే వేసింది.

వెళ్ళి తలుపు తీసి "లోపలకు రా. చలిలో ఎందుకు నిలబడతావు." అని ఆహ్వానించాడు.

ఆ అమ్మాయి ఒక్క క్షణం తటపటాయించి, ఎడమ కాలు ముందుపెట్టి లోపలకు వచ్చింది.

బాబా కిటికీలో కూర్చుని బయటకు చూస్తున్నాడు.

దక్షిణం వైపు నుంచి ఒక చిన్న నల్లని మేఘం వేగంగా వస్తోంది.

శివుడి గుడిలో ఉన్న గబ్బిలాలు స్తంభాల మధ్య నుంచి నేర్పూగా తప్పుకుంటూ ప్రదక్షిణాలు చేస్తున్నాయి.

సారాయి కొట్టు ఊరు చివర ఉంది. అది కూడా సగం మాత్రమే తెరిచి ఉంది.

నిద్రలాని జనం కొందరు సినిమా థియేటర్లలో "హాల్లర్" సినిమాల్లో నిమగ్నమై ఉన్నారు. ఘరి కొందరు నిర్భాగ్యులు నక్షత్రాలు లెక్క పెడుతున్నారు.

చంద్రుడు లేని ఆకాశంలో నక్షత్రాలు విరివిగా మెరుస్తున్నాయి. అప్పు డోచ్చింది యీ మేఘం. కారు నల్లని మేఘం!

ఎవరో వస్తారు. ఎవరో వెడతారు. ఎవరికీ చెప్పకుండా వెళ్ళి మళ్ళీ ఎప్పుడోస్తారు? ప్రకృతి క్షణ క్షణానికి మారుతుంది. నక్షత్రాల కాంతి కూడా భరించలేని వారెవరి కోసమో అన్నట్టు దట్టమైన మేఘం అలము కొంది. గాలి కూడా స్పందించి పోయింది! ఆ మేఘానికి మరిన్ని మేఘాలు తో డైనాయి.... అప్పుడు మొదలైంది...

ఒకటి...

రెండు...

మూడు... అట్లా మొదలై వరుసగా పెద్ద పెద్ద చినుకులుగా వర్షం పడడం ప్రారంభించింది.

మేలుకొన్న పెద్ద మేఘం మరో మేఘంతో ఢీకొని భయంకరంగా గర్జించింది.

కిటికీ లోంచి చల్లగాలి లోపలకు దూసుకు వస్తోంది. చలి! చలి మొదలైంది. కిటికీ రెక్కలు అదిమి వేస్తూ బయటకు చూసాడు బాబా.

కిటికీ గోడకి ఆనుకుని పొడుగు అరుగుంది. అరుగుమీద ఉన్న చూరుక్రింద నిలబడ్డదామె. వర్షంలోకి చూస్తోంది, ఓ తెల్ల చీర కట్టుకున్న అమ్మాయి ఆ వాన వేపే చూస్తున్నది. నిల్చుని వున్నది.

"ఎవరూ?" అనడిగాడు ఆనుమానంగా చూస్తూ.

ఆమె ఉలికి పడి వెనక్కు తిరిగింది. కిటికీ లోంచి ఆమె మొహం యిప్పుడు స్పష్టంగా కనబడుతోంది!

"వర్షం... తడిసి పోతానని- వెలవగానే వెళ్ళి పోతాను." అంది.

అదేక్షణంలో ఎక్కడో పిడుగు పడింది. అంతకన్న ముందుగా మెరిసిన మెరుపులో ఆమె ముఖం

- యత్ర మిచ్చి జ్ఞే. నేషిరం

అప్పుడు చూసాడు, ఆమె చేతిలో ఉన్న ఏర్ర రంగు బ్రాంకు పెట్టిని. బాగా పాతదిలా ఉంది. ఈ కాలంలో ఆ మాదిరి బ్రాంకు పెట్టిలు ఎవరోగాని ఉపయోగించడం లేదు.

అతడింకో విషయం గమనించాడు. ఆమె ముఖం తెల్లగా పాలిపోయినట్టుంది. అతను ఆలుపు మూసి వచ్చి ఆమెను కూర్చోమన్నాడు. ఆమె చీర చెరగు తలమీదకు సర్దుకుంటూ కుర్చీమీద కూర్చుని పెట్టి ప్రక్కనే పెట్టుకుంది. "నీ పేరేమిటి?" తను మరో కుర్చీ లాక్కుని

కూర్చుంటూ ఆడిగాడు.

"ఏకూచి."

అతనికి అర్థం కాలేదు. అందుకనే "ఏమిటి" అని రెట్టించారు.

ఆ అమ్మాయి గొంతు పెంచి చెప్పింది.

"ఎవరమ్మాయివి?" అనడిగాడు.

"పుల్లూపు పావారావు - మా నాన్నగారు."

ఆ ఊళ్ళో అతను ముప్పై సంవత్సరాలుగా ఉంటున్నాడు. ఆ పేరు గల వాళ్ళెవరూ అతనికి తెలియదు. బహుశా; ఈ ఊరయి ఉండదు అనుకున్నాడు.

"ఏ ఊరు?"

"ఈ ఊరో"

"మీ నాన్న గారి పేరు నేనెప్పుడూ వినలేదే. ఇల్లిక్కడ?"

"ఇదే స్థలంలో ఉండేది. ఆయన రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో మరణించారు. ఆ ఇల్లు ఇప్పుడు...." ఆమె గొంతు గాఢదిక మయింది.

అతనికి చటుక్కున ఒక ఆనుమానం వచ్చింది. ఈ అమ్మాయి ఏదీ నిజం చెప్పడం లేదు. రూపం చూస్తే పద్దెనిమిది ఏళ్ళ వయసులా ఉంది. మనిషి చూస్తే పిటపిట లాడి పోతోంది. నలభై అయిదు సంవత్సరాల శ్రీతం చనిపోయిన, పుల్లూపు పావారావుకి పదహారేళ్ళ కూతురేమిటి! ఏదో ఉంది కథ!! అనుకున్నాడు.

అతని చూపు ఆమెని తీక్రణంగా నఖశిఖ పర్యంతం గుచ్చి గుచ్చి చూస్తోంది, ఆమె పయ్యడ మడతల్ని, నదుందగ్గర ముడతల్ని, బొడ్డు క్రిందకు కట్టిన చీర కుచ్చిళ్ళని కఠినంగా, నిర్లక్ష్యంగా.

ఆమె ఇబ్బందిగా కదిలింది.

అతను ఆమె ఇబ్బంది నేమే గమనించకుండా అడిగాడు, "ఇంత అందమయిన పిల్లవి, అర్కరాత్రి ఒంటరిగా ఎవడి కోసం బయలుదేరావు?"

"అప్పుడూ, ఇలాగే జరిగింది. మోజెస్ కరక్కగా మిడనైల్ ఎక్స్ ప్రెస్ టైమ్ కి వస్తానన్నాడు. పన్నెండు దాకా రాలేదు. అలా రోజూ ఎదురు చూస్తూనే ఉన్నాను. ఒకరోజు మోజెస్ వచ్చాడు. అయితే, అతను రిక్త, రక్త హస్తాలతో తిరిగి వెళ్ళి పోయాడు. నేను మాత్రం ఇక్కడే ఎదురు చూస్తున్నాను."

"బావుంది కథ. బాగా ఆల్లావు. రెండు పూలు కూడా తీసుకురావలసింది చెప్పలో పెట్టుకుని ఎనేవాడిని" అన్నాడు.

అతనిలో హడావుడు మార్పు వచ్చింది. విసురుగా లేచి ఆమెకి దగ్గరగా వచ్చాడు. ఆమె బిబ్బి పట్టుకుని కుర్చీలోంచి పైకి లేచాడు.

ఆమె ముఖం మరింతగా పాలిపోయింది.

ఆమె ముఖంలో తెల్లదనం పెరుగుతున్న కొద్దీ, అతనిలో కనిపెరిగింది.

ఆమెను బలంగా మీదకు లాక్కున్నాడు.

ఒక పెనుగాలి బలంగా కిటికీ తలుపులు తోసుకుని తోలక వచ్చింది.

ఒక క్రూరమైన నవ్వు ఆ గది గోడల మధ్య ప్రతిధ్వనించింది.

ఈ హడాత్ పరిణామానికి అతను హతాసు దయ్యాడు.

"ఎవరు నవ్వండి" అన్నాడు. అతని పట్టు సడలింది.

ఆమె అతని నుంచి సులభంగా విడిపించుకొని, ఎసురుగా అతన్ని వెనక్కు నెట్టింది.

అతను తూలి కుర్చీ కాసుకుని నిలదొక్కుకున్నాడు.

"నా పేరు విశుచి తెలుసా నరాధమా?" ఆమె వికృతంగా నవ్వింది.

ఆమె పాలిటాయిస ముఖంలో కళ్ళు నెస్తేజంగా ఉన్నాయి. ఆమె కోరపళ్ళు అసహజంగా పొడుగ్గా కనబడుతున్నాయి.

పెద్ద చప్పుడుతో ఎన్నాళ్ళుగానో పెరుగుతున్న వేపచెట్టు విరిగి రోడ్డు మీద అడ్డంగా పడింది.

మళ్ళీ గదంతా ప్రతిధ్వనిస్తూ బొంగురు గొంతోకటి వికటంగా నవ్వింది. "నాకు చాల దాహంగా ఉంది, ఏశూపీ".

అతనికి స్పృహ తప్పుతున్నట్లుగా అయింది.

భూతం!

ఎక్కడ నుంచి ఆ బొంగురు గొంతుక వస్తోందో అంతు విక్కడం లేదు.

ఏమో! దయ్యాలన్నాయేమో!

విశుచి నెమ్మదిగా అయినా స్పృహంగా అంది "నాకూ దాహంగానే ఉంది. కాని సామాన్యడి రక్తం నా దాహాన్ని తీర్చలేదు".

ఎవరితో మాట్లాడుతోంది అమ్మాయి.

అతనికి, చలిగాలి శరీరానికి ఏమాత్రం చల్లదనం ఇవ్వడం లేదు. చెమటలు ఎవరితంగా పడుతున్నాయి. ఎవరెవరో చెప్పిన దయ్యాల కథలు కళ్ళముందు సినిమా రీళ్ళలా తిరుగుతున్నాయి.

గదంతా తప్పట్లతో మ్రోగి పోతోంది. ఏదో ఆటవికత, సైకాచికత ఆ గదిలోకి ఉప్పెనలా వచ్చింది.

ఆమె రెండడుగులు అతని వైపు నడిచింది.

"వీరాంజనేయం. ప్రసన్నాంజనేయం...." అతనికి తరవాత గుర్తుకు రాలేదు. దవడలు లాక్కుపోయాయి. దండకం మధ్యలోనే అగి పోయింది.

ఆమె ముసుగు తొలిగి పీఠ చెరగు గాలికి అలలు అలలుగా ఎగురుతోంది.

ఆమె పెదవులు నెమ్మదిగా విచ్చుకున్నాయి. "నీ రక్తం కావాలి బాబా! నాకు దాహంగా ఉంది. నీ రక్తం కావాలి. విశుచిని కామించిన వాడికింతకన్న గొప్ప అదృష్టం ఏముంటుంది చెప్పు. రా.... రా...."

అతను గట్టిగా అరిచాడు "నో.... వద్దు.... వ.... వద్దు"

అతన్ని పట్టించు కోకుండా ఆమె కళ్ళు ఆరమోద్ది, కుడి చెయ్యి సైకెత్తి ఉచ్చస్వరంలో

"ఓం. హ్రీం. క్రీం. మహాకాళీ, రక్తాక్షి, రక్త వర్షి, రక్తాలయా, కాల రూపిణి, కాలపర్ణి, త్రికాలయా, హ్రీం...." అంటోంది.

ఒక్కసారి వర్షం ఉధృతంగా పెరిగింది.

ఒక గుడ్డు గూబ వికృతంగా అరిచింది.

శృగానలో కాళికాపరి ఒక శవం కూడా రాసందకు తిట్టుకుంటున్నాడు.

ఉగ్రమూర్తి అయిన కలకతాకాళికి, విశుచి పిలుపు అందించాలన్నంత ఆతృతతో గాలి నూట నలభైకిలోమీటర్ల వేగంతో ఉత్తరదిశగా వీచింది.

గది తప్పేటల మ్రోతతోనూ, వికృతమైన శబ్దాలతోనూ ఆమె చదివే మంత్రాలతోనూ మ్రోగి పోతోంది.

బాబా శరీరం అతని స్వాధీనం తప్పింది. మనసులో కోరిక దేహంలో కామం ఎప్పుడో కరిగి

ఉద్యోగ అవకాశములు!

ధరఖాస్తులు కోరబడుచున్నవి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ పాఠశాలలో డ్రాయింగ్ టీచర్స్ గాను, ట్రైలరింగ్ టీచర్స్ గాను, మరియు గవర్నమెంట్ అన్నిసంస్థలలోను ఉద్యోగములు చేయుటకు **A.P.GOV.T.** నిర్వహించుచున్న డ్రాయింగ్, ట్రైలరింగ్, పరీక్షలకు శిక్షణ ఇవ్వబడుచున్నది. పరీక్షలు ఆంధ్రప్రదేశ్ 28 సెంటర్లలో నిర్వహించుచున్నారు.

విధ్యార్హతలు: 7th PASS TO DEGREE PASS OR FAIL

1. డ్రాయింగ్ :- శిక్షణ కాలము 45 రోజులు మాత్రమే.
2. ట్రైలరింగ్ :- శిక్షణ కాలము 45 రోజులు మాత్రమే.

జీతము: ఉత్తీర్ణులైనవారు నెలకు రూ. 1050/- నుండి 1250/- వరకు పొందవచ్చును. (స్ట్రీ, పురుషులు అన్నిత్రీతులకు అర్హులు)

3. రెడయో, టీవీ రికార్డింగ్, T.V. మెకానిజం :- శిక్షణ కాలము 3 నెలలు మాత్రమే.
4. ఎలక్ట్రీషియన్ (ఉదా: ఫ్యాబ్రికేషన్, మోటార్లు, ట్రాన్స్ ఫార్మింగ్) :- శిక్షణ కాలము నెలకింగ్ మరియు అన్నిరకముల ఎలక్ట్రీకల్ పనులు నెర్వబడును) 45 రోజులు మాత్రమే

ముఖ్య గమనిక: శిక్షణ పూర్తి అయ్యేవరకు హాస్టలు వసతి ఉచితముగా ఇవ్వబడును. (స్ట్రీ, పురుషులకు వేరు వేరుగా ఏర్పాటు కలదు) భోజన వసతి కూడా కలదు. చేరవలచినవారు 10 రోజులలోపుగా తీక్రింట్ అప్లైకు రూ. 8/A.M.O. చేసి, ధరఖాస్తు ఫారము మరియు పూర్తి వివరములను పొందవచ్చును.

CORRESPONDENT: Ph: 34436

ANNAPURNA TECHNICAL TRAINING CENTRE

A.P. GOVT. REGD NO. 36/87, KANKARAGUNTA GATE, A.T. AGRAHARAM - GUNTUR - 522004. (A.P.)

గూతన యవ్వనం పొందండి! సంతాన వంతులు కలగ చిరవ్యాధులు నుండి విముక్తులు కలగ!

హస్త ప్రయోగము వలన కలిగిన నరముల బలహీనత, అంగముల విస్తరణ, అవసర కాలముందు అసంతృప్తి, దాంపత్య సుఖం లేక పావుట, సంతానము లేక పావుట, ఉబ్బసం, సాధియాసన్ పొడలు, దురద, తెలుపు (బొత్తి), నలుపు, ఎరుపు మచ్చలు, రసపుండ్లు, సుఖసంబంధమైన వ్యాధులు, స్తులా, మూలశంకలు, స్త్రీలకు సుమన వ్యాధులు, బుద్ధి ప్రవర్తన, పక్షవాతము, మేహబాధలు, సమస్త దీర్ఘ వ్యాధులకు, చిరవ్యాధులకు అయుర్వేద చికిత్స, హస్త ద్వారా కూడ చికిత్స కలదు.

ప్రతినెల క్యాంపులు :-

ప్రతినెల క్యాంపులు:

రాజమండ్రి: 1, 16 తేదీలలో 'అసాధికారాడ్డి', కొరికురుమ్మం వద్ద, కాకినాడ : 2, 17 తేదీలలో 'బీనస్ A.C. లాడ్డి', కల్వనాటాకిన్ వద్ద, భీమవరం: 3, 18 తేదీలలో 'షణ్ముఖలాడ్డి'

ఒంగోలు: 9 వ తేదీ 'హాటల్ పూరిమ్' A.C., బస్ స్టాండ్ దగ్గర.

భువ్వం: 25 వ తేదీ 'హాటల్ కిస్సెర్' A.C., బస్ స్టాండ్ దగ్గర.

Note: ప్రతి కేంద్రంలో ఉ. 10-00 గం. నుండి కెత్తి 10-00 గం. వరకు ఫైతీబిలు బునహా బాగ్ లిన దినములలో డాక్టరుగారు గుడికెడలాని క్వెస్టిన్ లో వుంటారు.

డా. డి. మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద నిపుణుడు, సెక్స్ & స్పెషిల్ స్పెషలిస్ట్

పార్కురోడ్, గుడివాడ-521301 * ఫోన్: 2522 & 2540.

మత్తుకు మరొక క్రీడాకారుడు చిత్తు!

క్రీడాకారులలో మత్తు పదార్థాల సేవనం యితీవల బాగా పెరిగిపోయిన విషయం వాతకులకు తెలిసిన విషయమే. గత వారమే ఈవిధంగా మాదక ద్రవ్యాలకు అలవాటు పడి తమ భవిష్యత్తును చేజేతులా నాశనం చేసుకుంటున్న కొంతమంది క్రీడాకారులను గురించి తెలుసుకున్నాం.

అదే కోవలోకి చేరిపోయిన మన భారతీయ వెయిట్ లిఫ్టర్ ఒకరు క్రీడలనుంచి బహిష్కరింపబడి వెనక్కి పంపించబడిన విషయం వెలుగులోకి వచ్చింది.

ఆక్టోబర్ లో జరిగిన కామన్వెల్త్ క్రీడలలో 26 సంవత్సరాల భారతీయ వెయిట్ లిఫ్టర్ సుబ్రతా

కుమార్ పాల్ స్పెరాయిడ్ వాడినట్లు నిర్ధారణ జరిగి క్రీడల నుంచి బహిష్కరింపబడి తిరుగుముఖం పట్టి యింటికి చేరాడు. 67.5 కిలోల క్యాటగిరీలో రెండు

వెండి పతకాలను, ఒక కాంశ్య పతకాన్ని సంపాదించినప్పటికీ స్పెరాయిడ్ పుణ్యమా అని వాటిని కోల్పోయాడు.

తూర్పు రైల్వే ఉద్యోగిగా పని చేస్తున్న పాల్ ఈవిధంగా క్రీడలనుంచి బహిష్కరింపబడిన భారతీయులలో రెండవ వాడు. 1986 లో జరిగిన సియోల్ ఆసియా క్రీడల్లో భారతీయ వెయిట్ లిఫ్టర్ ఎ. ఎస్. నాయుడు మాదక ద్రవ్యాల పుణ్యమా అని యిదే విధంగా బహిష్కరింపబడినారు.

ఈవిధంగా మత్తు పదార్థాలకు అలవాటు పడి చిత్తువుతున్న క్రీడాకారుల విషయంలో మనదేశం అత్యంత జాగరూకత వహించవలసిన సమయమిదని క్రీడారంగ పెద్దలు వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు.

పోయాడు.

భయం కామాన్ని హరించింది.

పదహారేళ్ళ అమ్మాయి నూతీరవై సంవత్సరాల వుద్దురాలిలా కనిపిస్తోంది. ఆమె శరీరంలో ఎగసి పడే ఎడద, పలుచని ఉదరం, నడుం దగ్గర మడత ఇవేమీ అతన్నిప్పుడు కన్పించడం లేదు.

ఆమె అరమోడ్లిన కళ్ళలోని ఎర్రదనం, ఆమె ఉచ్చరించే మంత్రాలకనుగుణంగా కదిలే పలుచని ఎర్రని పెదవులు ఇవే అతను చూస్తున్నవి. అతని శరీరంలో రక్తం ఎవరో తోడేస్తున్న భావన.

మనసు స్వేచ్ఛం కోల్పోయింది. మెదడు మొద్దు బారిపోయింది. శరీరం నాశనం తప్పింది.

అతను నేలమీదకు జారిపోయాడు. నెమ్మదిగానే ఆయనా నిశ్చయంగా స్పృహ తప్పింది!...

ఆమె అతను స్పృహ తప్పి పోయాడని నిశ్చయించుకున్న తరువాత వెళ్ళి కుర్చీలో కూర్చుని, ట్రంకు పెట్టి మీద చేత్తో తట్టింది!

అంతే! గదిలో మోతలు లేవు. నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

తప్పిటల మోతలు, ఏకటమైన నవ్వులు అన్నీ ఆగిపోయి నిశ్శబ్దం! అవతల గాలి తగ్గింది వానమాత్రం కురుస్తోంది. ఆమె వెళ్ళి తలుపుతీసి బయట వర్షంలోకి చూస్తూ నిలుచుంది.

ఓ వర్షపు చినుకా, భూమి మీద పడాలని ఎందుకే నీకింత ఆత్రత? నీ స్వచ్ఛతా పోతుంది. నేలంతా బురద మయమూ అవుతుంది.

వాన నీళ్ళు కాలవలా ప్రవహిస్తున్నాయి. ఒక నీటి తుంపర ఆమె ముఖం మీద పడింది.

'అమ్మాయి, నేల బురద చెయ్యడానికి కాదు నేను

ఉరికేడి. ఎదురు చూసే ఏత్తు మొలక లెత్తాలని' అన్నట్లు చినుకులు పడుతూనే ఉన్నాయి.

వ్యాటు పైకెత్తి పట్టుకుని, ఒక మనిషి గొడుగు తీసుకుని వెడుతున్నాడు.

"మోజెస్! మోజెస్!" ఆత్రంగా పిలిచింది. "అతను తలతిప్పి ఆమె వంక చూసాడు. "అరె! నువ్వేనా? ఇక్కడేం చేస్తున్నావు?" అన్నాడు.

"చాల కాలంగా నీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను!" "తెలుగు తప్పులు తడకలు మాట్లాడకు. చాల కాలం నుంచి ఎదురు చూడం ఏమిటి, చాల సేపటి నుంచి అను" అంటూ అతను గొడుగు మడిచి చూరు లోపలకు వచ్చాడు. లోపలికి రా అంటూ దారితీసిందామె.

లోపల బాబా నేలమీద వెల్లడిలా యింకా అలాగే పడి ఉన్నాడు.

"ఎవరతను? ఇక్కడ యిలా పడ్డాడు చచ్చాడా?" "బయట బోర్డు చూడలేదుకదా నువ్వు.... అవునులే పీకటి. ఇతని పేరు బాబా".

మళ్ళీ హోరు... అవతల ఫెటిల్లుమని ఆకాశం బ్రద్దలైనశబ్దం. ఎదుగు జారి ఒక తాటి చెట్టుని నిలువునా కూల్చేసింది.

"ఎందుకు యిలా మూర్ఖు పోయినట్టు?" "ఓం! ప్రాం! కరాళ కాలగ్రాతి, మృదంగ తాళ శౌక కాళికి... ప్రాం" అంటు నవ్వింది.

మోజెస్ ఆమె వంక నిస్పృహగా చూసాడు, "మళ్ళీ ఆ పాడు ద్రామా వేస్తున్నారన్నమాట". అంటూ గ్లాసుతో నీళ్ళు తెచ్చి బాబా ముఖం మీద చల్లాడు.

"బాబా! బాబా! లేవయ్యా నాయనా"

బాబా కళ్ళు తెరిచి భయం భయంగా చూసి మళ్ళీ కేసే పడిపోయాడు.

"నాపేరు మోజెస్ బాబా! లేవయ్యా...."

బాబా కళ్ళు తెరిచి కెవ్వన అరిచి "దెయ్యం, దెయ్యం" అంటూ పడిపోయాడు.

ఆ పద్దెనిమిది ఏండ్ల అమ్మాయి, ట్రంకు పెట్టికి తుప్పుపట్టి పడ్డ కన్నంలోంచి టీప్ రికార్డర్ అన్ చేసింది. అందులోంచి, వికృతమైన నవ్వులు, తొప్పట మ్రోతలు గది నిండేట్టు పూర్తి వాల్యూమ్ తో వెలువడుతున్నాయి. కౌన్ట్ నెమ్మదిగా తిరుగుతోంది!

"ఇది 'రేపు' నాటకంలో ఒక సన్నివేశానికి నేపథ్య సంగీతం. ఔనా?" అన్నాడు మోజెస్.

"అంటే నువ్వు అతన్ను పూర్తి చేసావన్నమాట" అన్నాడు కోపంగా.

ఆమె చటుక్కున గంభీరంగా మారి పోయింది.

"లేదు మోజెస్! నాకా అవసరం లేదు. హింసోన్నత, కుటల కామ వీడితుల నుంచి, నన్ను నేను రక్షించు కోవడమే నాకు అత్యవసరం. అందుకే యిది ఈ బాబాకిది తగిన శాస్తి వెదదామా మోజెస్"

ఇద్దరూ కదిలారు బయటికి. వర్షం పడుతూనే ఉంది. మెరుపులు మెరుస్తూనే ఉన్నాయి. కాలం కరుగుతూనే ఉంది - బాబాకి తెల్లారే దాకా స్పృహరాలేదు.

ఆ తర్వాత బాబా మాత్రం చాలకాలం తను చూసిన ఆదెయ్యం గురించి అందరికీ భయం గొలిపేలాగ కథలు చెబుతూనే ఉండేవాడు!

అతని అనుభవాలను గాత్రం కాంతించుగా.

